

BUNDESPRÄSIDENTIALAMT

Translation of advance
text

The speech on the
internet:
www.bundespraesident.de

Berlin, 11 June 2014
Page 1 of 3

**Bordtale
av forbundspresident Joachim Gauck
til ære for
H.M. Kong Harald V. og H.M. Dronning Sonja
i anledning statsbankett på Det kongelige slott i Oslo,
11. juni 2014**

Hjertelig takk for den varme mottagelsen vi har fått i Deres land! Allerede på vår første dag i Norge har Daniela Schadt og jeg fått møte mange norske borgere som med sin åpenhet og interesse har fått oss til å se frem til de kommende dagers møter her i Oslo og i Trondheim med enda større glede.

Majesteter,

Deres eget statsbesøk i Tyskland ligger nå nesten syv år tilbake i tid. Den gangen besøkte Dere Berlin og Düsseldorf. Jeg gleder meg over at vi får møte hverandre i et år hvor Norge feirer jubileum for en helt spesiell dato: Det er to hundre år siden Norges grunnlov ble undertegnet på Eidsvoll. Og det er en ære for oss tyske at den offisielle opptakten til dette jubileumsåret ble feiret med og i Tyskland: den 14. januar 2014 ble 200-årsdagen for undertegnelsen av fredsavtalene i Kiel offisielt markert – i Kiel.

Eidsvoll-grunnloven av 17. mai 1814 var en av sin tids mest fremtidsrettede, men den var også noe mer: den var en milepæl for demokratibevegelsen og forut for sin tid, i en periode hvor Europa var preget av gjenoppbygging. Med rette feirer Norge hver 17. mai sin grunnlov som en nasjonens festdag. Den som tilbringer 17. mai på besøk i Oslo får se et langt tog av glade skolebarn som går gjennom byen og opp til Det kongelige slott. I mer enn hundre år har barna gått i tog, ofte i bunader, alltid i sine fineste klær, blant dem er det også mange som kommer fra innvandrerfamilier, alle vifter de stolt med det norske flagget. Dette toget formidler et fargerikt bilde av en helt

VERANTWORTLICH	Ferdos Forudastan
ANSCHRIFT	Bundespräsidialamt 11010 Berlin
TEL / FAX	030 2000-2021/-1926
E-MAIL	presse@bpra.bund.de
INTERNET	www.bundespraesident.de

naturlig, fra barnsben av innøvet, hjemlig tilhørighet til egen nasjon, samtidig som det er et vakkert symbol på en vellykket integrering av innvandrere.

Til dette bildet som vi har av Norge passer det godt at Norge fra og med sin uavhengighet har tatt sitt ansvar i verdenssamfunnet og arbeider engasjert for fred og menneskerettigheter. Denne innsatsen kommer ikke minst til uttrykk ved at nordmenn ofte har innehatt høye posisjoner i internasjonale organisasjoner, noe som også gjelder i dag. Den første generalsekretæren for De forente nasjoner var nordmannen Trygve Lie. Gro Harlem Brundtland, Norges første kvinnelige statsminister, var generalsekretær i Verdens helseorganisasjon fra 1998 til 2003. Tidligere statsminister Jens Stoltenberg vil om kort tid overta stillingen som NATO-generalsekretær – og Thorbjørn Jagland har ledet Europarådet siden 2009. Som fredsmekler nyter Norge høy anseelse internasjonalt. Deres lands engasjement i utviklingssamarbeidet er forbilledlig.

Majesteter, mine damer og herrer,

når jeg nå ser på forbindelsene mellom våre land, kan jeg ikke bare rose vårt gode vennskap av i dag. Som eldre tysker og president i et fritt demokrati, kan og vil jeg ikke lukke øynene for en fortid hvor andre tyskere brakte ulykke og krig over Deres land. Vi vil ikke glemme denne skrekkeligste fasen i tysk historie, vi vil kalle vår skyld for skyld og vår svikt for svikt. Og vi, dagens tyskere, føler oss nær alle dem som den gang, både i og utenfor Norge, våget motstand mot okkupantene. Og det er med stor respekt og beundring vi ser på Den kongelige families holdning i denne tiden.

Og her vil jeg si et takkens ord: Takk for at Norge, som mens det ennå var fritt, ga Willy Brandt og andre forfulgte asyl; selv fant han imidlertid også enda mer her: sitt andre hjem. I brobyggingens og forsoningens ånd arbeider den norsk-tyske Willy-Brandt-stiftelsen i dag for å fordype forbindelsene.

Jeg gleder meg over at Norge og Tyskland i dag arbeider tett sammen på alle områder i politikken og er enige om sine felles verdier og mål. Riktignok kunne jeg også godt sett for meg Norge som medlem av Den europeiske union. Men i alle fall er Norge nå nært forbundet med EU gjennom sitt medlemskap i Det europeiske økonomiske samarbeidsområdet. Mange tyskere benytter seg av muligheten til å forflytte bostedet sitt nordover, til Norge. I vår verden, som blir stadig mindre, har det å fritt kunne velge en arbeidsplass utenfor hjemlandet blitt en selvfølge. Og Norge har med sin skjønnhet i mange år vært et ytterst kjært feriemål for mine landsmenn.

Forbindelsene mellom Norge og Tyskland er rike. Det viser de forskjellige foraene som muliggjør og fremmer møter mellom innbyggerne i våre to land. Her tenker jeg på Norsk-Tysk

Ungdomsforum – i fjor fant det sted i Hamburg under mottoet "Hva beveger deg". Et møtested som dette gir unge mennesker sjanser til å oppdage både likheter og forskjeller. Jeg synes det er spesielt gledelig at mange av de norske ungdommene som deltar her snakker tysk.

Heldigvis har tallet på tyske studenter ved norske høyskoler steget i det siste. Jeg ville sette stor pris på om enda flere unge mennesker fra Deres land ville komme til Tyskland for å studere. For tiden opplever jeg i Berlin at svært, svært mange unge mennesker trives ualminnelig godt med å bo, studere og feste der. De har følelsen av at de kommer godt ut av det med tyskerne, at vi passer til hverandre. Så i Tyskland gleder vi oss over enda flere besøkende fra Norge. Men i dag gleder vi oss spesielt over det norsk-tyske vennskapet.

Med dette ber jeg Dere være med meg i en skål for Hans Majestet Kong Haralds og Hennes Majestet Dronning Sonjas personlige vel og for det tysk-norske vennskapets fremtid.